

Sygn. akt III Kow.643/16wz

POSTANOWIENIE

o warunkowym przedterminowym zwolnieniu

Dnia 14.07.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Witold Galewski

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Ireny Wojcieszak po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. – Oddział Zewnętrzny w U. wniosku Dyrektora z dnia 6.05.2016r.

postanowił:

I. na zasadzie art. 77§1kk, art. 78§1kk oraz art. 161§1 kkw ***warunkowo zwolnić z dniem 14.07.2016r. skaz. S. S. (1) (S.) s. A.*** i G. z d. S., ur. dnia (...) w W., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 10.01.2005r., sygn. akt IIK 13/04 za czyn z art. 177§2kk, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której koniec przypada ***na dzień 14.03.2017r.***;

II. na zasadzie art. 80§1kk, wyznaczyć warunkowo zwolnionemu okres próby ***do dnia 14.07.2018r.***;

III. na zasadzie art. 159kkw w okresie próby oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora sądowego;

IV. na zasadzie art.169§3kkw, art. 159kkw w związku z art. 72§1kk pkt 1,4,5,7 nałożyć w okresie próby na warunkowo zwolnionego obowiązki: informowania kuratora o przebiegu okresu próby i miejsca stałego pobytu oraz niezmienniania miejsca stałego pobytu t.j. (...), ul. (...) bez zgody Sądu Penitencjarnego, wykonywania pracy zarobkowej, powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, powstrzymywania się od przebywania w środowisku przestępczym;

V. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Dyrektor Aresztu Śledczego w S. wystąpił z kolejnym wnioskiem o udzielenie skazanemu S. S. (1) warunkowego przedterminowego zwolnienia wskazując, na ustaloną wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczno-społeczną. Wniosek tym razem zasługuje na uwzględnienie.

Przypomnieć trzeba, że postanowieniem z dnia 28.01.2016r. w sprawie (...)nie uwzględniono wniosku Dyrektora z dnia 19.12.2016r. o udzielenie skazanemu warunkowego zwolnienia. W uzasadnieniu postanowienia wskazano między innymi, że okres udzielania zezwoleń na czasowe opuszczenie aresztu przez skazanego jest zbyt krótki aby można było pozytywnie prognozować co do postawy skazanego w warunkach bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

W pierwszej kolejności należy ocenić wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r. a także odpowiednio art.214§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje.

Z wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 18.10.2014r., z dnia 26.11.2015r. oraz z dnia 20.06.2016r. wynika, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym prowadził ustabilizowany tryb życia. Nie nadużywał alkoholu, nie utrzymywał też kontaktów z osobami ze środowiska przestępczego. Ma pozytywną opinię wśród najbliższych, którzy deklarują chęć przyjęcia go do domu, po wyjściu na wolność.

Z informacji miejscowej policji z dnia 10.11.2014r. wynika, że skazany w miejscu zamieszkania posiadał opinię pozytywną. Skazany był poszukiwany listem gończym.

Z opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 19.07.2004r. wynika, że u skazanego nie rozpoznano uzależnienia od alkoholu.

Opinia psychologa więziennego z dnia 23.05.2016r. wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo, że skazany na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego oraz unikał zachowań agresywnych, po opuszczeniu zakładu karnego.

W tych warunkach, uznać należy, że właściwości i warunki osobiste skazanego przemawiają za uwzględnieniem wniosku o warunkowe zwolnienie.

Kolejnym ale bardzo istotnym elementem który nie może zostać pominięty w ustalaniu prognozy kryminologicznej jest postawa skazanego zaprezentowana w warunkach izolacji więziennej. Skazany przebywając w jednostce penitencjarnej jest poddany procesowi resocjalizacyjnemu w czasie którego za wyróżniające zachowanie jest nagradzany regulaminowo a za popełnione przekroczenia jest karany dyscyplinarnie. To zaś pozwala na ustalenie czy wobec skazanego pod wpływem oddziaływań wychowawczych stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy. Proces resocjalizacji sprawcy może zakończyć się sukcesem tylko wtedy, gdy skazany będzie czynnie uczestniczył w tym procesie np. poprzez wyrażenie zgody na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania, zdobywanie wykształcenia czy też zawodu, branie aktywnego udziału w zajęciach lub programach profilaktycznych.

Zebrane w sprawie dowody dają podstawę do przyjęcia, że skazany sprostał tym zadaniom. Wskazują na to, że skazany w warunkach izolacji nie zachowywał się biernie tj. jedynie dostosował się do wymogów wynikających z regulaminu organizacyjno- porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności oraz porządku dnia co jest obowiązkiem każdego skazanego.

Z wniosku Dyrektora Aresztu Śledczego w S. wynika, że skazany w czasie odbywania kary pozbawienia wolności 31 razy korzystał z nagród regulaminowych. Zatem, skazany w okresie od ostatniego posiedzenia w przedmiocie warunkowego zwolnienia uzyskał 10 kolejnych wniosków nagrodowych w tym 10 zezwoleń na czasowe opuszczenia aresztu.

Przypomnieć należy, że skazany od 6.05.2015r. korzysta też z widzeń bez dozoru poza obrębem zakładu karnego, a od 17.06.2015r. z zezwoleń na czasowe opuszczenie jednostki, które wykorzystuje zgodnie z przeznaczeniem i z których powraca w terminie i bez zastrzeżeń. Ostatniego zezwolenia na czasowe opuszczenie aresztu udzielono skazanemu w dniu 5.07.2016r. Z informacji miejscowej policji także z dnia 4.03.2016r. wynika, że skazany podczas pobytu na przepustce nagrodowej zachowywał się poprawnie. Nie było interwencji w miejscu pobytu skazanego. Wskazać

należy że skazany przebywając w warunkach izolacji więziennej nie popełnił przekroczenia a zatem nie był karany dyscyplinarnie.

W ocenie Sądu nie można pominąć tego, że wobec skazanego dokonano sprawdzenia jego zachowania poza zakładem karnym np. w systemie przepustkowym. Podkreślić trzeba, że przed udzieleniem przepustki istnieje obowiązek ustalenia przez administrację pozytywnej prognozy kryminologicznej wynikający z §25 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 2003r. „w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych”. Z § 26 pkt 1 i 6 wskazanego Rozporządzenia wynika, że przy ustalaniu prognozy konieczne jest dokonanie oceny osobowości skazanego w tym skłonności do używania przemocy, przebyte leczenie odwykowe. Nie można pominąć rodzaju popełnionego przestępstwa. Przeprowadzenie przez takiej analizy dowodzi, że Administracja zakładu karnego znalazła podstawę do zaufania skazanemu do tego stopnia, że umożliwiono mu wykazanie iż podczas krótkich pobytów na wolności jest w stanie przestrzegać zasad porządku prawnego.

Godne zauważenia w sprawie jest to, że ze zgromadzonych dowodów wynika, że skazany przebywając na kolejnych przepustkach nagrodowych zaufania nie zawiódł mimo uprzedniej odmowy udzielenia mu warunkowego zwolnienia.

Stwierdzić zatem należy, że skazany spełnił wymogi wynikające z utrwalonego orzecznictwa, odnośnie sprawdzenia zachowania podczas krótkich okresów pobytu na wolności. (vide : postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku: z dnia 6.10.2014r. sygn. II AKz w 1947/14, z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKz w 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKz w 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKz w 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKz w 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKz w 551/15 z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKz w 723/15, z dnia 14.03.2016r. sygn. II AKz w 405/16, z dnia 21.03.2016r. sygn. II AKz w 464/16, z dnia 29.03.2016r. sygn. II AKz w 503/16, z dnia 25.04.2016r. sygn. II AKz w 684/16 oraz z dnia 13.06.2016r. sygn. II AKz w 1019/16).

Wskazać należy, że skazany nadal przestrzega zasad obowiązującego w zakładzie karnym porządku wewnętrznego. W stosunku do przełożonych prezentuje właściwą postawę, jest regulaminowy. Ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nie deklaruje uczestnictwa w podkulturze przestępczej.

Z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, ukończył program resocjalizacyjny dla sprawców przestępstw komunikacyjnych. W zajęciach brał aktywny udział. Przypomnieć w tym miejscu trzeba, że od osadzonego ubiegającego się o udzielenie warunkowego zwolnienia oczekiwać należy szczególnego zaangażowania i aktywności w kierunku zmiany osobowości i dotychczasowego trybu życia.

Skazany karę pozbawienia wolności, skazany nadal odbywa w jednostce penitencjarnej typu otwartego, w systemie programowanego oddziaływania. Zadania wynikające z indywidualnego programu oddziaływań realizuje w stopniu pozytywnym. To oznacza, że odbywając karę w (...) skazany spełnił wymogi wynikające z orzecznictwa, dotyczące szczególnego zaangażowania się w proces resocjalizacji. (vide: postanowienie z dnia 25 sierpnia 2010r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. II AKz w 672/10 oraz postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 8.10.20104r. sygn. II AKz w 1948/14r., z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14. oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKz w 722/15).

Ponadto, skazany jest zatrudniony odpłatnie poza terenem aresztu w firmie (...). Z powierzonych mu obowiązków wywiązuje się rzetelnie. Kontakt zewnętrzny w dostępnej formie utrzymuje z matką, żoną i synami. W ocenie Administracji aresztu skazany do popełnionego przestępstwa ma krytyczny stosunek.

Omówiona postawa skazanego dowodzi tego, że podczas pobytu w warunkach izolacji nie zachowywał się on biernie tj. jedynie dostosował się do wymogów wynikających z regulaminu organizacyjno porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności oraz porządku dnia, co jest obowiązkiem każdego skazanego.

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide :

postanowienia z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzW 709/04, z dnia 14.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKzW 2908/13 oraz z dnia 20.01.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w II AKzW. 38/14).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku wynika, że skazany popełnił przestępstwo z art.177§2kk. Z ustaleń faktycznych zawartych w uzasadnieniu wyroku wynika, że skazany w dniu 4.10.2003r. w miejscowości B. prowadził samochód osobowy i do oświetlonego skrzyżowania zbliżył się z prędkością około 130km/h i potrącił dwoje pieszych przechodzących przez skrzyżowanie. Skazany hamowanie rozpoczął w odległości 177 m od pieszych. W skutek doznanych obrażeń ciała nastąpił ich zgon.

Stwierdzić należy, że stopień społecznej szkodliwości przypisanego skazanemu czynu jest wysoki, co znalazło wyraz w wymierzonej skazanemu karze pozbawienia wolności. Natomiast Sąd penitencjarny rozpoznając wniosek o warunkowe zwolnienie nie może pominąć tego, że w świetle art.77§1kk okoliczności czynu stanowią jedynie jedną z okoliczności jakie należy mieć na uwadze przy ustalaniu prognozy kryminologiczno–społecznej. Nadto okoliczności czynu muszą być oceniane w kontekście tego, czy istnieje uzasadnione przekonanie że skazany może popełnić ponownie przestępstwo.

W ocenie Sądu penitencjarnego ustalona postawa skazanego, w tym jego zaangażowanie w proces resocjalizacji uzasadnia przypuszczenie, że skazany nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem.

Tę prognozę należy ocenić także w powiązaniu z ustaloną karalnością skazanego. Z informacji z K. wynika że skazany był tylko raz karany. To oznacza, że od dnia wypadku tj. 4.10.2003r. do dnia przedmiotowego posiedzenia tj. do dnia 14.07.2016r. skazany nie był sędownie karany. Ponadto, w świetle informacji zawartych w wywiadach kuratora i informacjach policji jest oczywiste, że skazany w tym okresie przestrzegał zasad porządku prawnego.

Można zatem stanowczo stwierdzić, że skazany jest sprawcą przypadkowym. W ocenie Sądu penitencjarnego zgromadzone w sprawie dowody uzasadniają przypuszczenie, iż skazany w przyszłości będzie przestrzegał zasad porządku prawnego.

Ponownie wskazać należy, okoliczności popełnienia przestępstwa nie są wiodącym elementem opisanym w przepisie art.77§1kk a wyłącznie okolicznością która musi być brana pod uwagę przy ustalaniu prognozy kryminologicznej.

Nadto, okoliczności popełnienia przestępstwa winno oceniać się w powiązaniu z ustalonym przebiegiem procesu resocjalizacji skazanego. W postanowieniu z dnia 2.06.2014r. w sprawie II AKzW 1046/14 Sąd Apelacyjny w Gdańsku stwierdził, że „Sąd Apelacyjny hołduje tymczasem zapatrywaniu, w myśl którego w miarę upływu czasu oraz osiągniętych przez skazanego postępów resocjalizacyjnych tracą na znaczeniu okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa oraz negatywne aspekty jego funkcjonowania na wolności. Nie może być tak, że elementy te – bez względu na postawę i zachowanie skazanego w toku odbywania kary – będą stanowiły trwałą negatywną przesłankę warunkowego przedterminowego zwolnienia”.

Sąd Penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 26.06.2006r. S.A. w Krakowie w sprawie sygn. II AKzW 447/07 z którego wynika, że „warunkowo przedterminowo zwolnionym z reszty kary może być sprawca każdego przestępstwa, jeśli poprawił się na tyle, że można ufać, iż więcej przestępstwa nie popełni, bo żadne przestępstwo i żaden sprawca nie jest wykluczony od takiego zwolnienia. Ustawodawca żadnych przestępstw nie wykluczył od zwolnienia, a jedynie limitował niektóre sytuacje”.

Nadto, obowiązujące przepisy nie pozbawiają skazanego prawa do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie, niezależnie od typu ani rodzaju popełnionego przestępstwa. Warunkiem zastosowania tego dobrodziejstwa jest jedynie ustalenie istnienia pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, przy określeniu której sąd penitencjarny bierze pod uwagę m.in. także zachowanie w czasie całego pobytu w zakładzie karnym. (vide : postanowienie z dnia 2.10.2006r. S.A. w Lubinie sygn. II AKzW 768/06).

Sąd penitencjarny podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wynikające z postanowienie z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie II AKzW 866/12, iż „nie wszystkie okoliczności wymienione w art.77§1kk muszą zaistnieć kumulatywnie, niemniej jednak obowiązkiem sądu jest dokonanie kompleksowej ich analizy i dopiero wówczas sąd winien formułować względem skazanego prognozę społeczno-kryminologiczną”.

Z wniosku Dyrektora Aresztu Śledczego w S. wynika, że skazany 1/2 kary pozbawienia wolności odbył do dnia 15.12.2015r. Zatem, okres dotychczas odbytej kary zaspokaja społeczne poczucie sprawiedliwości. Spełnia także cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec skazanego oraz cele ogólnoprewencyjne.

Omówione ustalenia dowodzą i potwierdzają to, że proces resocjalizacji skazanego mimo odbycia jedynie części orzeczonej kary może być kontynuowany w warunkach wolnościowych. Koniec kary przypadający na dzień 14.03.2017r. nie jest dość odległy, lecz na tyle wystarczający, aby skłonić skazanego do przestrzegania zasad porządku prawnego.

Wskazać także trzeba, że skazany odbywa karę po raz pierwszy i nie jest recydywistą penitencjarnym. Zatem, okoliczności popełnionego przestępstwa w powiązaniu z ustalonymi właściwościami osobistymi skazanego, nie dają podstawy do przyjęcia że skazany jest zdesocjalizowany w stopniu uzasadniającym zastosowanie wobec niego długotrwałego procesu resocjalizacji, w rozmiarze przekraczającym dotychczasowy okres odbytej kary pozbawienia wolności. W tym miejscu należy się odwołać do poglądu wyrażonego w postanowieniu z dnia 23.07.2013r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie II AKzW 1546/13 z którego wynika, iż „nie zasługuje na aprobatę pogląd Sądu penitencjarnego że udzielenie warunkowego zwolnienia sprzeciwiają się okoliczności popełnienia czynu za który odbywa karę pozbawienia wolności”.

Ponownie wskazać trzeba, że skazany kończy odbywanie kary w dniu 14.03.2017r. i od tego dnia dalsze oddziaływania wychowawcze wobec niego nie będą możliwe. Natomiast udzielenie warunkowego zwolnienia powoduje że iż okres oddziaływań na postawę skazanego przedłuży się do dnia 14.07.2018r. W tym okresie kurator może zwracać się do Sądu penitencjarnego o zmianę okresu próby oraz nałożenie na skazanego obowiązków - stosownych do potrzeb. Skazany musi mieć na uwadze przez okres 2 lat to, że każde naganne zachowanie skutkować może ponownym osadzeniem w zakładzie karnym do odbycia 8 miesięcy z orzeczonej kary, bez możliwości - w tej sprawie- ponownego warunkowego zwolnienia (art.81kk).

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego w świetle okoliczności popełnionego przestępstwa oraz wdrożonego procesu resocjalizacji uzasadniają przyjęcie założenia, że skazany będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni kolejnego przestępstwa. Skazany po opuszczeniu Aresztu Śledczego w S. ma zapewnione miejsce zamieszkania oraz zamierza podjąć prace zarobkową.

Kontrolę nad postawą skazanego sprawować będzie kurator sądowy, który w każdej chwili ma możliwość złożenia wniosku o odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia gdyby już wówczas warunkowo zwolniony zaczął zachowywać się naganie.

W tej sytuacji więc, uznając wniosek Dyrektora Aresztu Śledczego w S. o udzielenie S. S. (1) warunkowego przedterminowego zwolnienia za zasadny, postanowiono jak na wstępie.

Na podstawie art. 626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.

Przewodniczący – Sędzia